

Előfohász: „Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegetem. ⁶Öröme derülnek, kik rátekinenek, nem pirul az arcuk. Kiáltott az elesett, az Úr meghallgatta, és minden bajából kiszabadította. Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket. Érezték, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.” (Zsolt34,5-9)

Ének: 308:1.4-5 „Igaz Isten, ígéretedben Változhatatlan valóság...”

Előima: Kegyelemnek és békességnek Ura!

Hálánkat hozzuk ma eléd, Aki naponként kész vagy szövetséget kötni a Téged keresővel. Köszönjük Neked, hogy nem hagysz bennünket ma sem a sötétségben, hanem Szent Igéddel kiemelsz abból a világból, ami olyan sokszor megnyomorítja az életünket és kapcsolatainkat.

Megvalljuk előtted, hogy nem vagyunk méltóak határtalan kegyelmedre, de kérünk, könyörülj rajtunk. Te indítsd szívünket bűnvallásra, s Lelked erejével vezesd a mi gondolatainkat és szavainkat. Urunk növelj a mi hitünket, hogy amikor a valóság ellent mond az ígéreteknél, akkor úgy tudjunk Rád tekinteni, mint ígéreteit betartó Urat. Vedd el a kételkedést és a sokszori hitetlenséget a mi bensőnkéből és fordítsd tekintetünket egyszülött Fiad irányába, Aki értünk halt meg és Általad feltámasztott. Érte hallgass meg minket. Ámen.

Ószövetségi ígérés: Mózes 1. könyve 15, 1-21:

Ábrahám hite

„¹Ezek után az események után így szólt az ÚR Abrámmal látomásban: Ne félj, Abrám! Én vagyok a pajzsod: jutalmad igen bőséges. ²De Abrám ezt mondta: Ó, Uram, Uram! Mit adhatok neked, hiszen gyermektelen vagyok, és házamat a damaszkuszi Eliézer örökli. ³Nem adtál nekem utódot – mondta Abrám –, ezért egy házamnál született szolga lesz az örökösöm. ⁴Ám ekkor így szólt hozzá az Úr: Nem ő lesz az örökösöd, hanem az lesz az örökösöd, aki tőled fog származni. ⁵Majd kivezette az Úr, és azt mondta: Tekints föl az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni! Ennyi utódod lesz! – mondta. ⁶Abrám hitt az Úrnak, és ő ezt számította be neki igazságul.

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

„Ne félj Abrám!” Ábrahám egy nagy csata után van, győzelmét az Úrnak köszönheti, viszont tarthatott attól, hogy a királyok, – akiről a 14. fejezetben olvastunk – összefognak, és bosszút akarnak majd állni. Katonailag egy jobban felszerelt csapatról lett volna így szó, de az Úr megígérte neki, hogy Ő a pajzsa. Nincs oka a félelemre, amikor pajzsként körülfogta Istene, aki szinte prófétájaként tekint Ábrahámra, amikor látomásban szól hozzá. 1Móz 20, 7-ben prófétának is nevezi: „Most tehát add vissza annak az embernek a feleségét, mert próféta ő...”

„Jutalmad igen bőséges lesz.” A „ne félj” ebben az esetben pedig olyan, mintha vigasztalás és válasz lenne arra, amikor visszautasítja Sodoma királyának ajánlatát (1Móz14,21).

Ábrahámot nem foglalkoztatja a bőséges jutalom, hiszen nincs kinek továbbadni. Válaszában azt mondja el Istenének, ami már lehetetlen az életükben. Hisz abban, hogy bőséges lesz a jutalma, de nem látja értelmét a győzelmeknek és földi javaknak, abban az esetben, hogy nincs örököse. Lehetetlenként tekint a gyermekáldásra.

Isten tud Ábrahám boldogtalanságának fő okáról, s megígéri neki, hogy lesz örököse, aki tőle fog származni, nem a szolgája lesz az örököse. Utódainak száma megszámlálhatatlan lesz, mint égen a csillagok. „*Abrám hitt az Úrnak...*”, s az Úr ígéreteinek beteljesedéséhez mindez elég is volt. S míg az ember sok mindenre lehetetlenként tekint az életében, Istennél az lehetséges. v.ö. „*Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.*”(Mt19,26b)

A hit az, ami által az Úr igaznak fogadta el Ábrámot. S az Újszövetségben több esetben is előfordul a hit által történő megigazulás.

pl. „*De mit mond az Írás? „Hitt Ábrahám Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságul.”*”(Róm4,3)

„*Így van megírva: „Ábrahám hitt Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságul.”*”(Gal3, 6)

A reformáció tanai között is ott van az „Egyedül hit által”. A „hitt” = bizonyos igazságként elfogadni és erre, mint szilárd alapra építeni. Az Isten elhív, s az ember eldönti, hogy engedelmeskedik-e neki, vagy nem. Isten a régi ígéretet ismétli meg. Ábrahám pedig bízik az Úrban, mert biztosabb alap az Úr ígérete, mint saját valóságos helyzete.

Kedves Testvérem! Ha ma is Isten ígéreteit tartjuk elsősorban szem előtt, akkor nincs okunk a kételkedésre és jelenlegi élethelyzetünk miatt az aggodalmaskodásra, valamint az emberi sokszor csődbe fulladó megoldások keresésére. Hiszen, ha pajzsunk az Úr, akkor nem árthat nekünk senki és semmi. Ha hiszek az Úrnak, és hittel elfogadom mindazt, amit eddig értem tett, és ami ott van a listáján ígéretként, amit Krisztusban megígért nekem, akkor a hitem mindenre elegendő. Úgy állhatok meg az Úr előtt, mint akinek szívébe lát Istene, s tud hitének minőségéről, amikor úgy imádkozik, hogy „*Hiszek! Segíts a hitetlenségemen!*”(Mk9,24b)

Az Úr szövetséget köt Ábráhámmal

⁷Azután ezt mondta neki: Én az Úr vagyok, aki kihoztalak Úr-Kaszdímából, hogy neked adjam örökségül ezt a földet. ⁸Abrám ezt kérdezte: Ó, Uram, Uram! Miből tudhatnám, hogy én öröklöm azt? ⁹Ezt mondta neki: Hozz nekem egy hároméves üszőt, egy hároméves kecskét és egy hároméves kost, egy gerlicét és egy galambot! ¹⁰Elhozta neki mindezeket, azután középen kettéhasította őket, és mindegyiknek a két felét egymással szemben helyezte el; a madarakat azonban nem hasította ketté. ¹¹Ekkor ragadozó madarak szálltak a húsdarabokra, de Abrám elkergette őket. ¹²Napnyugtakor aztán Abrám mély álomba zuhant, és rémítő nagy sötétség borult rá. ¹³Ekkor az Úr azt mondta Abrámnak: Tudd meg, hogy a te utódaid jövevények lesznek egy olyan országban, amely nem az övék: rabszolgákká teszik és nyomorgatják őket négyszáz évig. ¹⁴De ítéletet tartok azon a népen is, amelyet szolgálnak, és azután majd nagy vagyonnal kijönnek onnan. ¹⁵Te pedig békességgel térsz őseidhez, és késő vénségedben temetnek el. ¹⁶Csak a negyedik nemzedék tér vissza ide, mert az emóriak gonoszsága még nem telt be. ¹⁷Amikor lement a nap, és koromsötét lett, hirtelen füstölgő kemence és tüzes fáklya ment át ezek között a húsdarabok között. ¹⁸Ezen a napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal, és ígérte meg neki: A te utódaidnak adom ezt a földet Egyiptom patakjától a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, ¹⁹a kénieket, a kenizzieket és a kadmóniakat, ²⁰a hettitákat, a perizzieket és a refáiakat, ²¹az emóriákat és a kánaániakat, a gírgásiakat és a jebúsziakat. ”

Az ókori népeknél a szövetségkötésben kölcsönös segítségnyújtásra és támogatásra esküvel kötelezték el magukat a felek.

A 7. versből a múltba tekint vissza az Úr, elmondja, hogy mit tett eddig Ábráhámmal, és a gyermekáldás után megígéri a földterületet is, ahol majd élhet ő és utódai.

Ezután Isten kijelentését félbeszakítja egy áldozati cselekmény. Ábráhámnak különböző állatokat kellett kettévágnia. Jeremiás prófétánál jelenik meg később a szövetségkötésnek ez a formája, amikor a szerződést kötő feleknek ünnepélyesen át kellett menni az állatok tetemei között, s ezzel azt fejezték ki, hogy aki nem teljesíti a szövetség feltételeit, az jusson ugyanarra a sorsra, mint a levágott állatok.

„¹⁸Azokat pedig, akik megszegték az egyezséget, akik nem tartották meg azt, amit színem előtt foglaltak egyezésbe, olyanokká teszem, mint azt a borjút, amelyet kettévágtak, és átmentek a részei között. ¹⁹Júda és Jeruzsálem vezetőit, az udvarnokokat, a papokat és az ország egész népét, akik átmentek a borjú részei között, ²⁰ellenségeik kezébe adom, az életükre török kezébe, holttestük pedig az ég madarainak és a föld állatainak lesz az eledele.” (Jer 34:18-20)

Ezután mély álomban mondja el az Úr Ábráhámnak mindazt, ami vár rá. Beszél az egyiptomi szolgaságról, majd az abból való szabadulásról, sőt arról is, hogy Ábrám magas

kort fog megélni és békességben tér majd őseihez. Az egyiptomi tartózkodás ideje 400 év. Istennek a választott nép életében is mindennek rendelt ideje volt. Közben tud az emóriak gonoszságáról, de hosszútűrése még visszatartja büntetését. Ha majd az emóriak elpusztulnak, Izráel népe szabadon élhet a megígért hazában.

„Amikor lement a nap, és koromsötét lett, hirtelen füstölgő kemence és tüzes fáklya ment át ezek között a húsdarabok között.” Isten jelenlétét jelképezi a füst és a tűz. Isten átment az állatok között. A szövetségkötés megtörtént, választ ad Ábrahám kérdésére. A szövetség kezdeményezője az Úr, az ember nem tehet semmi a kegyelemért, ingyen adatik, megkapja a földet ő és utódai, sőt annak a határai is ki vannak jelölve. Ezek a határok később megjelennek a messiási birodalom földi meghatározásában.

„¹²Azon a napon kicsépeleli az Úr a kalászokat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izráel fiai, egyenként fognak összeszedni!” (Ézs 27,12)

A velünk kötött szövetségben az Úr már nem levágott állatok között megy végig, hanem ÚJ szövetséget köt velünk, önmagát áldozza értünk, saját életét adja, hogy a nekünk tett ígéretek beteljesedjenek.

„⁶Így van megírva: „Ábrahám hitt Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságnak.”⁷Értsétek meg tehát, hogy akik hitből valók, azok Ábrahám fiai. ⁸Mivel pedig előre látta az Írás, hogy Isten a népeket hit által igazítja meg, előre hirdette ezt az evangéliumot Ábrahámnak: „Általad nyer áldást a föld minden népe.”⁹Eszerint a hitből valók nyernek áldást a hívő Ábrahámmal. ¹⁰Mert a törvény cselekedeteiben bízók atok alatt vannak, amint meg van írva: „Átkozott mindenki, aki nem marad meg abban, amiről meg van írva a törvény könyvében, hogy azt kell cselekedni.”¹¹Az pedig nyilvánvaló, hogy törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, mert „az igaz ember hitből fog élni”.¹²A törvény pedig nem hitből van, hanem „aki cselekszi, az fog élni általa”.¹³Krisztus megváltott minket a törvény átkától úgy, hogy átokká lett értünk – mert meg van írva: „Átkozott, aki fán függ” –,¹⁴azért, hogy Ábrahám áldása Jézus Krisztusban a népeké legyen, és hogy a Lélek ígérését hit által megkapjuk.” (Gal 3,6-14)

Kedves Testvéreim! Velünk is kész Isten szövetséget kötni. Elég, ha hittel elfogadjuk az ígéréteit, melyek Jézus Krisztus vére által lepecsételtettek és visszavonhatatlanok. Ámen

Ének: 89:1 „Az Úrnak irgalmát örökké éneklelem...”

Újszövetségi ígerész: Máté evangéliuma 5, 43-48

„⁴³Hallottátok, hogy megmondatott: „Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.” ⁴⁴Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, ⁴⁵hogy így mennyei Atyátoknak fiai legyetek, mert ő felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. ⁴⁶Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? ⁴⁷És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik a pogányok is? ⁴⁸Ti azért legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.”

Szeretett testvéreim!

Jézus főpapi imádságában is ott van, hogy Isten nem kiveszi az övéit ebből a világból, hanem együtt kell élni jónak és gonosznak, igaznak és hamisnak. S míg egymás mellett élünk Jézus azt kéri, hogy szeressük is egymást. Nem vámszedők és pogányok módjára, akik azokat szerették és azokkal ültek le egy asztalhoz, akik őket is szerették, hanem előjön az ellenségekkel és az üldözőkkel. S ez lehet a keresztyén ember többlete, hogy akit normális esetben gyűlölnie kellene, azért imádkozik.

Nem a múlton rágódik, nem a bűnöket hánytorgatja fel, nem az irigységéből vagy az igazság utáni vágyából táplálkozik, hanem átadja a gyepelét Isten kezébe, aki *felhossa a napját a gonoszra és jókra* egyaránt.

S hűségünk, kitartásunk és imaharcaink mérlegre lesznek téve, s rájövünk egy idő után, hogy mennyi napot vett el életünkben feleslegesen az aggodás és az ellenség viselkedésével való foglalkozás.

Felhossa napját az Úr, s ahogy megengedte ezt a napot is nyitja a mi szemünket is, és lebontja gondolatainkról mindazt a felesleges agyalást-gondolkodást, ami csak kérdez, ítél és elfelejt imádkozni az ellenségért.

Fura teremtmény az ember, de a használati utasítás ott van Istenünk kezében, Ő elmond mindent Fia által, ő ad nekünk példázatokat, add beteljesített törvényeket csak kérdés az, hogy mi készek vagyunk-e ezek szerint élni, mert sok minden függ a mi hozzáállásunktól is. S ahogy egy csészét becsomagolnak és ráírják, hogy törékeny, addig az ember törékeny voltára egyedül Istene Igéje mutat rá, s ha megnézzük csak személyes életünket ellenségeink mennyi kárt tudtak és tudnak tenni bennünk. Legyen az egy vérszerinti rokon, sőt van olykor, hogy egy testvér, vagy legyen az egy munkahelyi kolléga, házastárs, szülő, gyermek. Azok a

közösségek, ahol a szeretetet kellene megélnünk a másik felé, mégis tükör helyett távcsövet többször használunk. S engedünk a gonosznak, s így fogy el a jóindulat, a másik irányába az őszinte beszéd. Így fogy ki ebből a világból az imádság, ami kulcs lehetne minden helyzetben, ha nem egy sablont követve imádkoznánk, hanem megfogalmoznánk Isten irányába azokat az őszinte imádságokat, amelyekben szereteteinket és ellenségeinket is átadjuk Urunknak, mert felhossa napját az Úr gonoszra és jóra egyaránt.

Máté evangéliumában, amikor a törvény magyarázatát végigolvassuk, akkor láthatjuk, hogy mennyire tökéletes a mi Atyánk. S míg több éve, több ezer éve írtak le ezek a sorok mai napig aktuálisak, s ugyanazokkal a gondokkal küszködünk, és küszködni is fogunk, ha nem halljuk meg azt, ami megmondott. Ami épülésünkre adatott.

Kinek a szavára hallgatsz kedves testvérem? Ki az, aki befolyásol döntéseidben, imádságaidban és szereteted megélésében? Ne engedd, hogy más véleménye, vagy a melletted élő ember indulatai bármilyen formában jelen legyenek az életedben.

A szeretet Istene téged is elér, ha nyitva van a szíved és oda is befér, ha nem vagy tele indulattal, gyűlölettel és haraggal.

S így lehetsz kész teljesíteni a parancsolatokat, azt amit hallasz kérésként Jézus Krisztus irányából, mert erre nem neki van szüksége, hanem neked, aki évek hosszú sora óta hordozod magadban ellenséged szavait, nézését, fejforgatását. Imádkozz ellenségeidért, imádkozz azokért, akik üldöznek téged, s ne gyűlöld ellenséged, mert lehetséges, hogy nagyobb baja van, mint neked, aki „csak” miatta szenvedsz.

Mert csak így lehetünk mennyei Atyánk fiai és leányai. Tetteinkről és reakcióinkról ismerik majd fel, hogy kihez is tartozunk és kinek a szavára hallgatunk.

Hallottátok, hogy megmondott? Vagy lelki füleink még mindig süketek és egyik fülünkön bemegy és a másikon ki, amit kér tőlünk Krisztusunk? Szeressétek ellenségeiteket, ne vegyük át az ő viselkedésüket, imádkozzunk értük, úgy mint akik tudják, hogy Istenük felhossa napját és malmai örölnék. S az eső, amíg áldást is jelent, hatalmas pusztulásokat is tud okozni. Nőé is csak tette a dolgát, amit kért tőle Istene, s míg mutogattak rá és bolondnak nézték, addig Isten cselekedett. Pogány vagy? Vámszedő vagy? vagy Isten fia vagy? Jutalmat vársz? Köszöntéseket vársz? vagy kész vagy szeretni ott is, ahol emberileg inkább lemondanál teljesen a másik emberről?

Jézust amikor keresztre feszítik imádkozik az ellenségeiért. Kéri az Atyát, hogy bocsásson meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek. Ő az, aki nemcsak utasítgat, nemcsak beszél, hanem példát is ad elénk. Amit vagy követünk, vagy tökéletlenek maradunk örökre, annak ellenére, hogy a tökéletességre int az Ige.

Imádkozzunk ma azért, ha már Isten képmására lettünk teremtve, hogy tökéletesedjen bennünk a szeretet, hogy ne kössük feltételekhez, jutalmakhoz, indulatokhoz, hanem mindenkor tudjunk még az ellenségeinkért is imádkozni.

A záró ima alkalmával gondolj drága testvéreim egy konkrét ellenségedre, akivel lehet, hogy egy gyülekezetben hallgatod az Igét, vagy akihez hazatérsz, vagy akivel a következő héten újra együtt dolgoztok. Imádkozz ellenségedért, vidd Isten elé az életét és a sajátodat is, hogy a közöttetek lévő kapcsolat elinduljon a gyógyulás útján betöltve a legnagyobb parancsolatot. A mi mennyei Atyánk segítsen ebben. Ámen

Utóima: Urunk olyan jó lenne legalább előtted őszintén megnevezni mindazokat, akikre ellenségekként tekintünk, akiknek érezzük és látjuk mai napig az indulatait, akikről halljuk, hogy hátunk mögött miket mondanak és tesznek. Eléd hozzuk az ő életüket, Te látod a mi kapcsolatainkat, te tudsz a múlt évi, a 10-20-30 éve történt vagy éppen a tegnapi történt eseményekről, kérünk hadd tudjuk eltölteni a még megengedett időnként békességben és szeretetben.

Szentlelked erejével vezess bennünket és segíts imádkozni szeretteinkért és ellenségeinkért egyaránt.

Könyörgünk családjaikért, munkaközösségeinkért, gyülekezetünkért és ezért a városért. Te tudod, hogy ki mit hordoz magában, add, hogy a tegnapi terhe hadd maradjon a tegnapi és a holnap árnyéka még ma ne nehezdedjen ránk. Adj békességet és megújult erőt a szolgálatban. Adj több hitet és szeretetet, hogy ebben az újrakezdésben is kitartóan jöjjünk eléd és várjuk a te üzeneted.

Kérünk őrizd meg a mi testünket és lelkünket mindenféle bajtól, veszedelemtől és betegségtől, s könyörgünk akaratod teljesüléért a mi életünkben.

Kérünk téged időseinkért, betegeinkért, a kezelése alatt állókért, Te légy gyülekezetünk őriző pásztora. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „Ti azért legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.” (Mt5,48)

Ének: 234:1-5 „Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét...”